

Téma diplomové práce zaměřené na právní povahu nástrojů územního plánování jsem si nevybral náhodně, ale z toho důvodu, že se již delší dobu zajímám o problematiku veřejného stavebního práva, zejména územního plánování. S územním plánováním jsem se rovněž setkal v praxi, neboť v současné době zastávám post místostarosty obce Sedlec (Praha-východ) a jsem zde zodpovědný právě za územní plánování. Aktivně jsem se podílel na pořízení Změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru Sedlec. Své praktické zkušenosti jsem se rovněž snažil v této práci uplatnit.

Územní plánování je nástrojem, kterým orgány územního plánování velmi výrazným způsobem zasahují do praktického života nejen konkrétních vlastníků dotčených nemovitostí, ale i osob majících k dotčenému území jiný vztah, než je vlastnictví nemovitostí v dané lokalitě.

Územní plánování je oblastí, kde se často střetává veřejný zájem, reprezentovaný orgány obcí, eventuálně krajů, se zájmy individuálními, tedy zájmy konkrétních fyzických a právnických osob. Právě nalezení optimálního řešení, které by sladilo veřejné a individuální zájmy, není jednoduché a o sporné situace, vznikající jak v průběhu pořizování územně plánovací dokumentace, tak i při vydávání navazujících rozhodnutí, není nouze. Právní povaha nástrojů územního plánování je, jak vyplývá z této práce, velmi komplikovaná a bude jistě i do budoucna námětem řady odborných diskuzí.